

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for den Modtagelse, det foreliggende Forslag har faaet, idet jeg ikke tror, at jeg behøver at lægge saa stor Vægt paa de Betæneligheder, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) udtalte. Det er naturligt efter de Forhandlinger, der hidtil har været ført angaaende Vedtagelsen af disse Konventioner, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti finder Anledning til at gøre sine Betæneligheder gældende, og derfor havde jeg ogsaa ventet dem i Dag. Jeg maa dog have Lov til ligesom tidligere at knytte nogle Bemærkninger til disse Betæneligheder.

Den første Betænelighed, der blev udtalt, gjorde mig lidt betænkelig, idet den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ligefrem, idet han refererede Bemærkningerne til Forslaget, udtalte, at vi vilde være med i det almindelige Fremskridt, som Konventionen siges at være Udtryk for. Jeg haaber da inderligt, at det konservative Folkeparti virkelig betragter Afskaffelsen af tvungent eller pligtmæssigt Arbejde som et Fremskridt; det troede jeg dog, vi var enige om her i Landet.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der kunde være forskellige Opfattelser af, om Danmark staar langt nede i Rækken af de ratificerende Lande. Nej, det kan der ikke saa godt være. Danmark har — nu har jeg ikke tænkt paa, at vi skulde have Diskussion herom i Dag og har derfor ikke taget Statistikken med — vedtaget 9 Ratifikationer og staar derefter, saa vidt jeg erindrer, sammen med Norge; de slaas vistnok om Fuksepladsen. Der er maaske en eller anden Stat, der staar under, men vi er altsaa langt nede, meget langt nede i Rækken. Det kan der altsaa ikke være nogen Tvivl om, og det er egentlig heller ikke saa underligt, for naar man kommer med Konventioner til det høje Landsting, saa bliver de afvist af en af to Grunde, enten fordi de kræver Lovændringer, som man ikke vil være med til, eller fordi de ikke kræver Lovforandringer og derfor synes overflødige. Ud fra den Politik er det ikke muligt at faa Tallet til at stige, medmindre man en Gang imellem kan faa lempet en tilsyneladende ganske uskyldig Konvention som denne igennem. Men naar man saa kommer med den, siger Ordføreren for det konservative Folkeparti: Den er der egentlig ikke megen Grund til at vedtage, for det skulde dog gerne have nogen Interesse for den vedtagende Stat at faa en Konvention vedtaget. Hvad skal

den ulykkelige Minister gøre, som ikke kan faa vedtaget nogen af dem, der har Interesse for Danmark, naar han heller ikke maa faa vedtaget dem, der ikke har nogen Interesse for Danmark, og som man kun skulde vedtage for at vise sin Villighed overfor det internationale Samarbejde!

Een Glæde, en positiv Glæde, fik jeg dog. Ordføreren for det konservative Folkeparti antydede nemlig, at der for nylig var vedtaget en Konvention om Kulminerne. (Afbrudelse af Tvede). Naa, ja, der har været Forhandlinger om en saadan Konvention i Genève, og det ærede Medlem mente, at et Forslag om at ratificere en saadan Konvention formodentlig ogsaa vilde komme til at foreligge her, skønt det overhovedet ingen Betydning havde for Danmark. Jeg beskæftiger mig netop i disse Dage med dette Forslag til Konvention om Kulminer, og jeg tager derfor det ærede Medlems Udtalelse til Indtægt, idet jeg nærede en stor Frygt for, at Danmark ikke turde ratificere af Hensyn til Brunskulejerne i Jylland. Nu ser jeg altsaa, at denne Betænelighed er overflødig, og nu skal jeg skynde mig lidt med at faa denne Konvention lavet færdig.

I det hele taget maa man vel sige, at vi i Kraft af vor Tilslutning til Washington-Konventionen og vort Arbejde i Genève er forpligtede til at ratificere alle de Konventioner, som vi kan ratificere og anser det for forsvarligt af Hensyn til vor egen Lovgivning eller vor Stilling mellem Nationerne at ratificere, og som Følge deraf ogsaa dem, hvis Vedtagelse viser vor Villighed til at deltage i det internationale Samarbejde, en Villighed, som vi kan vise, fordi det ikke koster os nogen Lovændring, ikke koster os noget som helst andet end den Rigsdagsbeslutning, som er Udtryk for vor Villighed til at deltage i dette Samarbejde. Jeg anbefaler derfor, at Udvalgsbehandlingen, som jeg naturligvis ikke kan have noget imod, bliver saa hurtig som muligt, saa at vi faar Lov til at tiltræde denne Konvention.

Tvede: Jeg skal ikke her optage en Diskussion om den Tilslutning, der fra Danmarks Side vises Arbejdsbureauet gennem Ratifikation af Konventionerne, thi det er jo noget af en Skønssag. Jeg har dog bemærket, at der er mange Konventioner, som ikke har faaet mere end 4, 5, 8 og 10 Ratifikationer, til Dato i hvert Fald, og som jeg før nævnte, er der kun een Konvention, den om hvidt Fosfor, der er blevet ratificeret af Halvdelen af Sta-